

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

2. Deu[m] filios suos flagellis probare.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

C A P V T X X X I.

Casuum à Deo immissorum complures utilitates
spirituales.

I, Domino maledicorum linguis, aut calumnijs im-
piorum vso, serui probi vox est: *Quis est, qui au-
deat dicere, quare sic fecerit?* quanto magis filius
excipiet læta mente, quod à patre amante proficif-
citur? Et, vt excipiat, scire debet, hoc ipsum esse
signum, quo agnoscere potest, se esse vnum de numero filiorum,
non si eum extollat, non si in solio collocet, non si ex eo Sardana-
palum faciat; sed si in dura, & labores arduos eum mittat. Apud
Poëtas, Phaëthon, Solem sic alloquitur:

*Phæbe pater, si das vsum mihi nominis huius:
Nec falsa Clymene culpam sub imagine calat:
Pignora da genitor, per quæ tua vera propago
Credar, & hunc animis errorem detrahe nostris.*

I.
2. Reg. 16.
10.

Ouid. lib. 2.
Metam.

Annuat pater. at quid stolidus iuuenis, in signum petijt, vt filius
esse Solis agnosceretur? *currus petit ille paternos,*

*Inq, diem alipedum ius & moderamen equorum.
Penituit iurasse patrem.*

Siquidem exitium suum petierat filius; neque enim ad mortalem
pertinebat, quod petierat. Nemo est, qui non optaret scire, num
filius Dei, & Christi cohæres sit? Stulti pro signo habent, si curru
aurato, si sceptris, si coronis, si dignitatibus possint fulgere. At
regnum Christi non est de hoc mundo; & actum esset de pauperi-
bus, si nemo Dei filius esset, nisi diues, nisi splendidus, nisi opu-
lentus. Igitur aliud signum est, quod vel ex ipso naturali Dei Fi-
lio Christo potest cognosci. Neque enim est seruus supra Domi-
num, aut Filio naturali Dei, filius adoptiuus debet velle delicatius
tractari. *Signum Filij hominis & Filij Dei ipse Dei Filius crucem*
nuncupauit.

Matt. 24. 30.

Tempore Ioannis Euangelistæ, Episcopus Smyrnenfis,
vir magnæ Sanctitatis grauibus procellis quatiebatur. Vocauit
igitur Ioannem Christus & dixit: *Angelo Smyrna Ecclesia scribe: Hæc*
dicit primus & nouissimus, qui fuit mortuus & viuit, Scio tribulationem
tuam,

Apoc. 2. 8.

Pp

tuam,

tua, & paupertatem tua, sed diues es, &c; cur? quia si fueris fidelis usq; ad mortem, dabo tibi coronam vitæ. Spe ergo diues erat, quia futurus Christi cohæres. Sed ecce, quo modo ad hanc eum spem inducit: non se regem regum appellat, sed eum, qui fuit mortuus, & uiuit, quasi diceret: ego, quamuis Filius Dei verus, tamen morte crucis acerbissimâ & ignominia plenâ damnatus fui: unde intelligere potes, pati graua, non esse à filijs Dei alienum. Et quid mirum, si Christianum esse dicimus, quod veteres etiam Spartanum esse crediderunt? Spartani enim, ut filios suos probarent, innocentes ad aram adductos iubebant flagellis, ad sanguinem usque, cædi; probatior habebatur, qui, inter plura verbera, non genuisset. Probat, ad hunc modum, etiam Deus filios suos. Probatiores sunt, qui sunt ad flagella paratiores. *Obliti estis*, inquit, Apostolus consolationis quæ vobis tanquam filijs loquitur dicens: *Filij mei, noli negligere disciplinam Domini* (hoc est labores & tribulationes, quibus nos erudit,) *neq; fatigeris, dum ab eo corripieris, quem enim diligit Dominus, castigat; flagellat autem omnem filium, quem recipit.* Ita ipsi Apostolo contigit, qui idcirco *vas electionis* est dictus: causa mox additur: *Ego enim ostendam illi, quanta oporteat eum, pro nomine meo, pati.* Ita contigit & Tobie, cui dictum est: *Quia acceptus fueras Deo, necesse fuit, ut tentatio probaret te.* Si necesse fuit, quàm merito timere possunt, quos tentatio non probat, se Deo acceptos non esse? Filios suos solet Deus cruce ac tentatione insignire; cruce probare, velut Lydio lapide; cruce tanquam quadriga ad cælum promouere.

III.

Quantâ curâ filij laborant, ut patris nomen ac iura retineant? quàm solliciti sunt, ut in parentis gratia permancant? Permanent autem in Numinis gratia, & filiorum iura conseruant, quicumque conseruant patientiam, in casibus à Deo missis. Elisabeth illa regio sanguine oriunda, & Thuringiæ Principis conuubio nobilis, defuncto coniuge, vidua facta, mox capit etiam pati cruces viduarum; quas vexare pronum est hominibus, exercere autem in virtutem, Deo placet. Propinquis igitur defuncti Tetrarchiam, per vim occupantibus, regij animi vidua, vnâ cum paruulis liberis, è ditione sua eiecta, inops, egens vaga, ærumnis omnibus obruta, &, quæ coronis erat calamitatum, ab ijs quoque, in quos prius beneficia cumulauerat, contempta; ita omnia constantia nimo pertulit, ita sinum infortunijs pandit, ut ne subducere quidem se vellet miserijs declinandis. Inuitabatur enim ad parentem

Pannoniæ

Hebr. 12. 5.

Prou. 3. 11.

A Cor. 9. 11.

Tob. 12. 13.

Conradus in
vita S. Elisabethæ.